

да са предпочте, защото на сиромаша паритѣ по сж
потрѣбни отъ колкото на богатия, защото той, при
най малка загуба, остава безъ комаче хлѣбъ; а бо-
гатия ще остане само безъ нѣкои леснотии. А да са
бои отъ загуби дружината, нѣма за какво, защото
селенина. за това са и сжсипва, че ако нѣкой пжтъ
му потрѣбжтъ пари, нѣма отъ дѣ да земе, и, слѣдов.,
дружината, като му заема, ще го избави отъ сжсип-
вание. Отъ това са вижда, че дружината, като дава
на заемъ, не трѣба да предпочита богатия прѣдъ си-
роша. Давжтъ са на заемъ пари по слѣдующитѣ
условія. Опредѣля са сума, повече отъ която ни-
кой не може да земе. Тжзи сума са опрѣдѣля спо-
редъ нуждитѣ на народонаселението. Тжзи сума са
дава съ почакъ. Почека трѣба да бжде такжвъ, що-
то и селенина да може да употрѣби съ полза за се-
бѣ си паритѣ, н. п., ако дружината е направена мѣ-
жду земледѣлци и, да кажемъ, давжтъ имъ са пари
да си купижтъ семе, то почека трѣба да бжде такжвъ,
щото въ това врѣме той да може да посеѣе, пожжне,
и прибере храната си, отъ която ще вжрне заема.
Давжтъ са на заемъ пари съ лихва, лихвата трѣба
да бжде такава, щото отъ неж да можжтъ да са пла-
щжтъ лихвитѣ, които дружината плаща за заетия
капиталъ, да са плаща разноскитѣ за управлението,
и йоще да остава сума за запазенъ (готовъ) капиталъ.

Каквото остане подиръ това излишно отъ печал-
бата, то са раздѣля между членовѣтъ на обществото.
При назначението на лихвитѣ трѣба да са каже, че
цѣльта на дружината не е да пслучва лихва, но да
доставя евтинъ кредитъ, за това и лихвата за дава-
нитѣ на заемъ пари трѣба да бжде колкото е въз-
можно по-малко. На първо врѣме до като заѣкне
(дружината), трѣба да са назначи по *единъ грошъ* на
стотѣхъ лихва на мѣсеца. А сетнѣ когато работитѣ
й тржгнжтъ на прѣдъ може да са умали до 20 пари.
Може нѣкой отъ селенитѣ да ни кажатъ: ний и